

• ההפך!

דיון הורים ובני נוער לכבוד פורים

אופי הפעילות - דיבייט

הפעילות מיועדת להורים ולבני נוער

מועדון או מקום נוח ונעים לשיחה, המאפשר יצירת מעגלי שיח. מומלץ במידת האפשר לבחור במועדון הנוער, ולהפוך את הנוער למארחים.

מוטיב ההיפוך הוא אחד המוטיבים המרכזיים במגילת אסתר, אשר מסתיימת בתפנית חדה בעלילה: **'וַיְהִי־לְאִשֶׁר־נִהְפָּךְ־לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב'** (אסתר פרק ט', פסוק כ"ב). מגילת אסתר מספרת לנו סיפור על היפוך והפכים, על מסכים ומסכות, ועל עליות ומורדות של מנצחים ומנוצחים. המגילה כולה מסופרת מבעד למסך האלכוהול המלווה את הסיפור במשתאות מפוארים שהשמחה בהם מעטה. בראשית המגילה העם היהודי הוא עם נרדף, כמו שמכנה זאת המן הרשע "מפורד ומפוזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים". ואותו עם ניצל דרך חוכמתם ותחבולותיהם של איש יהודי שקרוי בשמו של אליל אחד (- מורדוך) ואחייניתו היהודייה הקרוי בשמה של אלילה אחרת (- איסתהר = עשתורת), שמצד אחד מסתירים את זהותם ומצד אחר, לפחות מרדכי, אינו מוכן להכפיף את אמונתו לצווי המלך ויועצו. וכששני היהודים הפיקחים מצליחים להציל את עםם משמד, מיד אותו העם הופך בעצמו לאכזרי ומכה "בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשונאיהם כרצונם" (מגילת אסתר ט', ה') אך מתחת לכל ההיפוכים והמסכות, מספרת המגילה סיפור על יכולתם של גיבורות וגיבורים להתהפך בעצמם, להשתנות ולמצוא בתוכם את האומץ לשנות, להילחם, לתקן.

לא פלא אם כן, שהביטוי המזוהה ביותר עם חג הפורים הוא התחפושות, ההופכות אותנו ליום אחד למישהו אחר. פעילות זו מציעה לקחת את מאפייני החג כהזמנה לשיחה ערכית, מהותית ואולי גם משעשעת על דילמות וקונפליקטים בגיל ההתבגרות. הפורמט הוא אמנם דיון רציני על סוגיות רציניות, אבל להפך... ההורים מייצגים את דעתם של בני הנוער, ילדיהם, ובני הנוער מייצגים את דעתם של ההורים.

רציונל

הסוגיות שבהן אנו מציעים לעסוק, קשורות בדרך זו או אחרת לפורים:

שתייה כדת המלך - אחת ממצוות החג הרשמיות ומאפיין בולט של סיפור המגילה, שכאמור מתנהלת תחת אדי אלכוהול, היא כמובן, אחת ההתמודדויות הקשות של גיל הנעורים. נשאל על הרצון לאבד שליטה וגם על הרצון להיות בשליטה, נבחן את היתרונות והחסרונות של חוסר ההבחנה בין טוב לרע. **התחפשות וזהות -** בפורים אנחנו מתחפשים, עוטים על עצמנו בגדים אחרים והופכים למישהו אחר. וכיצד אנו בשאר ימות השנה? האם גם אז אנחנו מתחפשים? מי אנחנו רוצים להיות? בגיל ההתבגרות שאלת הלבוש והמראה החיצוני בולטת במיוחד. נרצה לשאול מדוע יש לנו צורך בתחפושות, ואיך מאזנים בין מי שאני 'באמת' לבין מי שאני 'מחופש'. האם יש תחפושות מסוכנות, אסורות? **גילוי, הסתרה והגנה -** מגילת אסתר עוסקת כולה בהסתרה ובגילוי. אסתר (הסתרה) מסתירה את זהותה מחשש שאין מי שיגן עליה. ביחסים שבין בני נוער והורים יש הרבה הסתרה. בני נוער לעתים מסתירים מהוריהם מערכות יחסים וההורים מבקשים לגלותם כדי להגן על ילדיהם מפני הסכנות הסובבות אותם. נשאל, מדוע להסתיר ומדוע לגלות, ומה מותר ומה אסור להורים לעשות כדי לגלות את הסכנות האורבות לילדיהם.

בפתיחה נסביר את הבחירה שלנו לשוחח על נושאים משמעותיים, אך בחילוף תפקידים, ברוח 'נהפוך הוא', וזאת מתוך מחשבה שגם על נושאים רציניים אפשר לדון עם קצת חיוך, ומתוך הבנה שבסופו של דבר, כל תחפושת, כל בחירה בדמות אחרת, היא בעצם ביטוי של חלק מתוכנו, והרי גם ההורים היו לא מזמן ילדים שרוצים לפרוץ גבולות, וגם הילדים בקרוב ימצאו את עצמם בתפקיד ההורים. ולפעמים טוב לחשוב בנחת על נושאים שבמחלוקת, ולנסות להיכנס לעורו של האחר, וכך להבהיר לעצמנו מה באמת אנחנו רוצים, מה באמת אנחנו חושבים.

אנחנו ממליצים להציג את כל הקבוצות, ולאפשר לכל משתתף לבחור את הנושא שנראה לו מעניין. מומלץ להציע להורים וילדים לא להיות יחד באותה הקבוצה. ניתן כמובן לחלק את המשתתפים מראש לקבוצה.

בכל קבוצה שני ראשי הקבוצה יפתחו את הדיון, יציגו את ההקשר של פורים (ראו להלן) וידגישו את הנושא לדיון. לאחר מכן כל צד במחלוקת (הורים/בני נוער) יתכנס לעשר דקות של איסוף הטענות. ייתכן שלא תהיינה הסכמות בין המשתתפים באותה הקבוצה, וכמובן שניתן להציג גם טענות אישיים.

בתום ניסוח הטענות נתחיל בדיון - כל קבוצה מעלה בתורה טיעון אחד והקבוצה השנייה מגיבה לה מתוך הטענות שנוסחו או בתגובות אחרות.

מומלץ מאוד לאמץ את צורת התגובה הבאה: העונה חוזר על הטענות ששמע, מוודא שאכן זאת הייתה הטענה, ומגיב לה (אני מבינה שאתם טוענים ש..... אבל אני חושבת....).

מובן שיש מקום לדיון חופשי ולוויכוח מתלהט - זכרו שאנו בהיפוך תפקידים ושחקו את המשחק. ראשי הקבוצה צריכים לנסות להוביל את הקבוצה להסכמות כלשהן בנוגע לסוגיות העומדות על הפרק.

בסיום הדיון כל קבוצה תציג לשאר המשתתפים את ההסכמות שהגיעו אליהן.

לפני פרידה מומלץ לעשות סבב בין המשתתפים ולבקש מכל אחד לומר, מה התחדש בדיון ההפוך.

בעמודים הבאים תוכלו למצוא הנחיות לכל אחת מהקבוצות

<< הנחיות לקבוצת הדיון על שכרות והשתכרות

אמר רבא: חייב אדם להתבסס בפורים
עד שלא ידע [להבחין] בין 'ארור המן' ל'ברוך מרדכי'.
תלמוד בבלי (מתורגם), מסכת מגילה דף ז', עמוד ב'

99

בפורים יש מצווה להשתכר, להגיע למצב בו אין הבחנה בין טוב לרע. לפני שנתחיל בדיון נסו לדמיין את עצמכם במצב שבו אין לכם יכולת הבחנה או שיפוט על המציאות. מה אתם מרגישים? נסו לא להסביר, לנמק או לתרץ אלא רק לכתוב את הרגשות העולים בכם והניחו אותם על השולחן. נסו להימנע מדיון או תגובות.

את הדיון נקיים בשתי קבוצות - הורים ובני נוער, אלא שהפעם ההורים יאמצו את עמדתם של בני הנוער ובני הנוער יאמצו את עמדת ההורים (כל קבוצה על פי הבנתה). עליכם לגבש את עמדת הקבוצה בנוגע לשאלת השכרות - האם לגיטימי לשתות ולהשתכר בגיל הנעורים? מדוע? שתי הקבוצות יקבלו כמה טקסטים שיוכלו לסייע להן בבירור עמדתן. ניתן להשתמש בכולם או בחלקם - הקבוצה אינה חייבת לדבר בקול אחיד, אך חשוב שתנסו בכנות 'להיכנס לראש' של הקבוצה השנייה שאת דעתה אתם מייצגים. אתם מוזמנים להשתמש במילים וברגשות שהונחו על השולחן בשלב הראשון של הדיון. לאחר כעשרים דקות של דיון פנימי, עליכם להציג את עמדת הקבוצה שלכם לקבוצה השנייה. לאחר הצגת שתי העמדות, קיימו דיון על המשותף והשונה, על הרצונות והחששות של שני הצדדים ונסו למצוא דרך משותפת אותה תוכלו להציג לקבוצות האחרות.

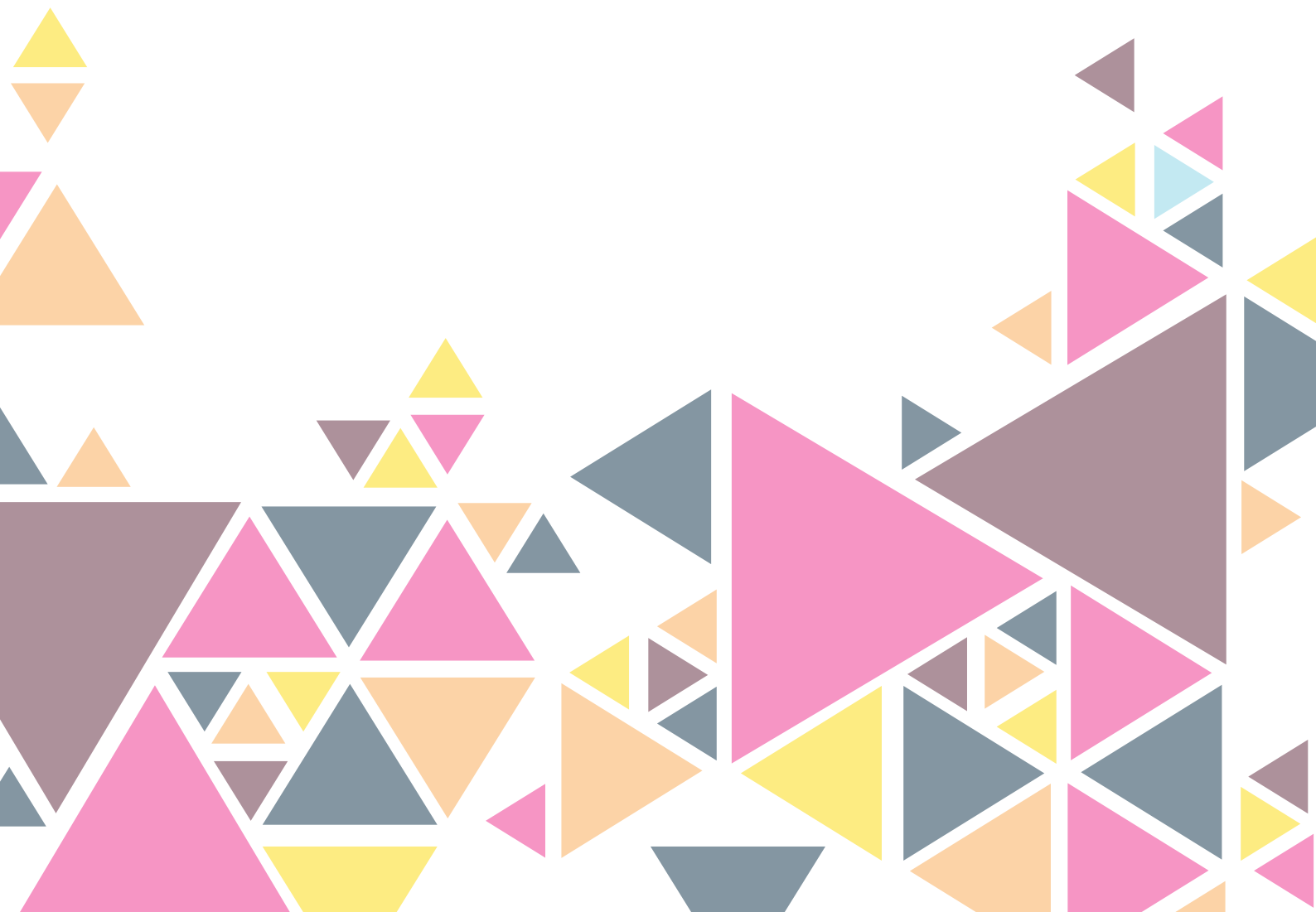
לפניכם הסבר מעניין לסיבה מדוע יש להשתכר עד אובדן השיפוט בפורים.
חשבו מה אומר הסבר זה גם על השאלה הרחבה שבדיון - שאלת שתיית האלכוהול?

נצטוונו לשתות בפורים לשוכרה, ממש לשוכרה, לא רק למען תחושת הקלילות שמספקות כוסית או שתיים אלא "עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" (על פי התלמוד בבלי, מסכת חגיגה, דף ז' ע"א). ציווי זה חיבב את החג על הרבים, אבל אם נבחן אותו לעומקו, נראה שהוא רחוק מלהיות הכוונה חביבה לפריקת עול ולקלות ראש. הצווי בא להטעים אותנו בטעם של חוסר הידיעה, באי הוודאות ובמרירות של אין אונים, להיות בגילופין, כלומר להגביר ולהדגיש את חוסר השליטה במציאות חיינו ההפכפכה, השהות במצב שבו לא יודעים עוד להבחין בין הרשויות, בין האסון לבין ההצלה, היא רגע העמידה על צומת הדרכים של היהודים טרם הנס שנעשה להם... היא חושפת את האימה שמסתתרת מאחורי הסיפור הקליל כביכול...

הרבה דליה מרקס, בזמן: מסעות בלוח השנה היהודי-ישראלי, הוצאת ידיעות ספרים, 2018, עמ' 157.

לפניכם ציטוטים הלקוחים ממחקרים שנעשו על 'תרבות האלכוהול' בקרב צעירים. האם אתם מזדהים איתם? מתנגדים להם? חשבו כיצד הם יסייעו לכם בביסוס עמדתכם, נסו להתמודד עם ההיגדים שאינם תואמים את עמדתכם.

- "אנחנו יודעים שזה אסור, אבל כיף להתנסות"
- "אני לא שותה ביום יום, אני לא מתה על זה, אבל ברור שניסיתי כי כולם סביבי דיברו על זה."
- "האמת שהיום זה נהיה כבר יותר טרנד מאשר 'להתנסות', כמו שהיה בחבורה שלנו בעבר. זה אופנתי, כיפי וזה מוסיף לרשימת ה־v שאתה צריך לעשות, גם אם אין לך כסף להוציא על זה."
- "כולם עשו את זה והייתי סקרנית. אנחנו חבורה של שבעה אנשים וכולם מעשנים ושותים."
- "הכול יותר מוגזם בגיל ההתבגרות שבו יש פחות פילטרים."
- "שתייה רווחת מאוד גם על ידי נוער נורמטיבי, זה מעשה לגיטימי. משתמשים באלכוהול בתדירות גבוהה כי האלכוהול עושה להם טוב."
- "האלכוהול עוזר למתבגרים בדיוק במקומות שקשה להם: היכולת להשתלב חברתית, להעז לעשות דברים ולהתמודד עם לחץ חברתי. הוא מסיר להם את העכבות."
- "לשתות - זה לא בילוי, סתם ריקנות בלי משמעות."
- "כשמתחילים - לא מוצאים את הגבול."
- "כששיכורים - זה מתחיל בצחוקים, וממשיך באלימות."

<< הנחיות לקבוצת הדיון על גילוי, הסתרה והגנה

וְתִיטֵב הַנְּעֲרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת-תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת-מְנוּחֶתָּה לְתֵת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֲרוֹת הָרְאִיוֹת לְתֵת-
לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעוּרֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׂימִים. לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עֲמָהּ וְאֶת-מִוְלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְּכִי צָוָה
עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד. וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכִי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו חֲצַר בֵּית-הַנְּשִׂימִים לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמִה-יַעֲשֶׂה בָּהּ.
מִגִּילַת אֶסְתֵּר, פָּרָק ב' פְּסוּקִים ט'-י"א

נסו לחשוב מה הייתם מרגישים במקום אסתר אילו הייתם נלקחים אל בית המלך? מה הייתם מרגישים אם אף אחד לא היה יודע מי אתן/ם באמת? ומה הייתם מרגישים במקומו של מרדכי, המבוגר האחראי, שלא יודע מה קורה לבת חסותו. בחרו מילה אחת המתארת את התחושה שלכם כאסתר או כמרדכי, רשמו אותה על נייר והניחו על השולחן. השתדלו לא להסביר, לפרט, להתווכח, רק הניחו את המילים והתבוננו בהן.

את הדיון נקיים בשתי קבוצות - הורים ובני נוער, אלא שהפעם ההורים יאמצו את עמדתם של בני הנוער ובני הנוער יאמצו את עמדת ההורים (כל קבוצה על פי הבנתה). עליכם לגבש את עמדת הקבוצה בנוגע לשאלה, האם הורים רשאים/ חייבים לעקוב ולבלוש אחר פעילות ילדיהם ברשתות החברתיות לצורך הגנה עליהם - האם זה לגיטימי? האם זה הכרחי? מהם הגבולות? שתי הקבוצות יקבלו כמה טקסטים שיוכלו לסייע להן בבירור עמדתן. ניתן להשתמש בכולם או בחלקם. הקבוצה אינה חייבת לדבר בקול אחיד, אך חשוב שתנסו 'להיכנס לראש' של הקבוצה השנייה שאת דעתה אתם מייצגים. אתם מוזמנים להשתמש במילים וברגשות שהונחו על השולחן בשלב הראשון של הדיון. לאחר כעשרים דקות של דיון פנימי, עליכם להציג את עמדת הקבוצה שלכם לקבוצה השנייה. לאחר הצגת שתי העמדות, קיימו דיון על המשותף והשונה, על הרצונות והחששות של שני הצדדים ונסו למצוא דרך

משותפת אותה תוכלו להציג לקבוצות האחרות.

בהמשך למחשבות הראשונות על מגילת אסתר, הנה עוד כמה מחשבות הקשורות לפיקוח, ביטחון וסכנה. נסו לחשוב כיצד תיאור זה מתקשר לשאלה שבדיון, וכיצד מצבה של אסתר וסיפור מגילת אסתר קשור או לא קשור לשאלת הפיקוח וההגנה של הורים כלפי ילדיהם, מה דעתכם?

נערה צעירה נלקחת אל בית המלך, מקום בו החוקים לא לגמרי הגיוניים, וקשורים לגחמות המלך וקרוביו. היא חוששת לחייה ומסתירה את זהותה, חשה חסרת הגנה כיתומה הרחוקה מדודה היחיד, שגידל ושמר עליה. מצבה זה מדגים למעשה יפה את מצבו של העם שלה בממלכה המטורפת ההיא, שבה בכל רגע נופלות גזרות משונות, והעם היהודי בתוכה חסר הגנה, ללא אמצעי ביטחון. במגילת אסתר לא מוזכר בכלל אלוהים. העם יתום. מעניין כמה חרדה חוותה אסתר בבית המלכות, וכמה חופש - היא אמנם רחוקה מהגנה אבל גם מפיקוח, טובלת בברכות של שִׁמְנִים, מתלבשת במחלצות כיאה לכלת המלך, ומשתתפת במשתאות מוגזמים. המציאות סביבה לא הגיונית, לא מובנת, לא מחוברת ובתוכה היא צריכה להתנהל ולא להתבלט.

לפניכם מספר ציטוטים מתוך כתבה שעוסקת בשאלת המעקב אחרי ילדים ובני נוער. נסו לגבש את עמדתכם אל מול הטיעונים, בין אם הם תומכים בעמדתכם (כלומר, העמדה שאתם מייצגים) ובין אם לא:

- "הילדים שלי מקבלים ושולחים הודעות אישיות ומנהלים שיח בו אני לא אמורה לקחת חלק ולכן, אני לא מתקינה אפליקציות מעקב או מחטטת בחדרים שלהם. בעיניי מדובר בחוסר כבוד וחדירה לפרטיות. חשוב לי להיות כן להיות מעורבת יותר אבל בדרך מכובדת. מדי פעם ובהפתעה, אני מבקשת מהילד הגדול לעיין בתוכן אשר בטלפון יחד". (אמא שלושה, בני 15, 12 ו-6)

- "אני בעד אפליקציות מעקב שמאחרות את מיקום הילד ושומרות על בטחונו ופחות תומכת באפליקציות אשר מדווחות על כל מה שהוא עושה או אומר. אני חושבת שאת מה שעושה האפליקציה שמטרתה לאתר תוכן פוגעני, אני יכולה לנסות לעשות באמצעות תקשורת טובה. צריך להבין שלעתים ילדים צריכים להחביא מאתנו ההורים חלק מחייהם. במידה ואחת הבנות תזדקק לעזרה, הן יודעות שאני כאן עבורן תמיד". (אמא לשלוש בנות בגילאי 15, 12, 7)
- ... "תפסיקו לקדש את פרטיותו של הילד במאה אחוז. תציצו, תחטטו, תחפשו סמים במגירות, תורידו אפליקציות, תדעו היכן הם נמצאים בכל רגע", אומרת ד"ר סוזי קגן, אמא לארבעה ילדים בני 8, 16, 19 ו-21, מטפלת רגשית באוניברסיטת בר אילן ומתמחה בתחום מדיה חברתית של בני נוער וילדים. "העולם כיום הרבה יותר מסוכן מאשר היה. אם בעבר נער היה צריך לצאת מהבית, לגשת לספריית הווידיאו ולשכור סרט פורנו, כיום ילדה בת 4 שצופה בתמימות בסדרה 'דורה' באינטרנט - עלולה להיחשף לפתע לתוכן מיני או אלים. תתפלאו לשמוע, אבל גם ההורים שלנו קראו את היומן שכתבנו ובדקו מה יש לנו בחדר, כשלא היינו בבית".

[מתוך: גלי לויטה ליבוביץ, 'פרטיות או בטיחות: האם נכון לעקוב אחרי הטלפון הנייד של ילדינו?', ערוץ המשפחה Xnet, 20.12.17](#)

<<< הנחיות לקבוצת הדיון על התחפשות וזהות

וַיִּקַּח הַמֶּן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׂ אֶת־מְרֹדְכִי וַיִּרְכַּיְבֵהוּ בְּרֶחֱבֵי הָעֵיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיָקָרוֹ.

מגילת אסתר, פרק ו', פסוק י"א

המן, האיש החשוב במדינה, מלביש את מרדכי בבגדי מלכות והופך אותו לרגע לאיש החשוב במדינה, לכמעט מלך. איך לדעתכם הרגיש מרדכי בבגדי המלך? איך הרגיש המן כשלפתע נאלץ 'להתחפש' למשרת של שנוא נפשו. נסו לכתוב מילה אחת המתארת את התחושה של מרדכי, המן או שלכם כאשר אתם מתחפשים ומחליפים זהויות. רשמו את המילה על נייר והניחו על השולחן. השתדלו לא להסביר, לפרט, להתווכח, רק הניחו את המילים והתבוננו בהן.

את הדיון נקיים בשתי קבוצות - הורים ובני נוער, אלא שהפעם ההורים יאמצו את עמדתם של בני הנוער ובני הנוער יאמצו את עמדת ההורים (כל קבוצה על פי הבנתה).

עליכם לגבש את עמדת הקבוצה בנוגע לשאלת בגדים, זהויות ותחפשות: מה הקשר בין בחירת הבגדים לבין חיפוש הזהות? עד כמה אפשר לבחון את האפשרויות הללו? והאם הורים יכולים או צריכים לפקח או למנוע סגנונות לבוש - פרובוקטיביים, מוזנחים, יקרים?

שתי הקבוצות יקבלו כמה טקסטים שיוכלו לסייע להן בבירור עמדתן. ניתן להשתמש בכולם או בחלקם. הקבוצה אינה חייבת לדבר בקול אחיד, אך חשוב שתנסו 'להיכנס לראש' של הקבוצה השנייה שאת דעתה אתם מייצגים. אתם מוזמנים להשתמש במילים וברגשות שהונחו על השולחן בשלב הראשון של הדיון.

לאחר כעשרים דקות של דיון פנימי, עליכם להציג את עמדת הקבוצה שלכם לקבוצה השנייה. לאחר הצגת שתי העמדות, קיימו דיון על המשותף והשונה, על הרצונות והחששות של שני הצדדים ונסו למצוא דרך משותפת אותה תוכלו להציג לקבוצות האחרות.

לפניכם מקור העוסק בשאלת מקומה של המסכה בתרבויות העולם. נסו לחשוב האם ועד כמה לבוש מגוון בגיל ההתבגרות קשור למסכות, ואם כן, מה מקומו. נסו לחשוב האם ועד כמה נקבע היחס למישהו על פי 'המסכה' שהוא לובש.

האדם עורג למציאות חלופית לזו שבה הוא חי. באמצעים שונים ובאירועים שונים כמו קרנבלים, פסטיבלים, הצגות, פולחנים ומסיבות חברתיות, הוא ממציא כלים לחיות ולחוות מציאות חלופית זו. המסכה היא אחד הכלים שבעזרתם מצליח האדם לחוות באופן המהיר ביותר מציאות חלופית או את הפנים האחרות של זהותו הוא. בפולחנים ובקרנבלים מתירה החברה לאדם, לפחות פעם בשנה, להשתמש בזהויות אחרות, גם כשהן הפוכות, מוזרות, מאיימות, חתרניות, שדיות, מרושעות, שטניות, וכל זאת, בעיקר באמצעות השימוש במסכה. עם זאת מעוררת המסכה גם תחושת אי־אמון. בעברית קשורה המלה בשורשה למלה "מסך". מקורן של המלים האירופיות MASK, MASQUE, MASCHERA (באיטלקית, צרפתית ואנגלית) במלה העברית "מסחרה", שפירושה מסחר, רמאות, ליצנות. המלה מתקשרת גם עם מסקרה - איפור. כל אלה מכוונים לכיסוי, התחזות, רמאות, בקיצור, כל מה שחברה מהוגנת דוחה במסגרת ערכיה המרכזיים. המסכה מתקשרת עם מציאות חלופית, אך לאו דווקא הגונה.

יעקב רז, 'המסכה', רונית יואלי־טללים (עורכת), קרנבלים: איים בים השגרה, הוצאת מסע אחר, 1995, עמ' 16

קראו את הפוסט הבא, ונסו לחשוב כיצד לבוש משקף או מסתיר את הזהות שלכם או את זו שאתם רוצים עבורכם (שימו לב ששאלה זו נכונה לא רק לבני נוער..).

אנחנו נכנסות לחנות בגדים וסריג מקסים נלכד בזווית העין שלי. אני מורידה אותו מהקולב ומתבוננת. הוא מושלם: עדין ויפה ומשדר בדיוק רב כל כך את מי שהיא הילדה שלי (ילדת הפנטזיה). כל כך מתאים ללוק שהייתי רוצה בשבילה. לוק שאומר: אני ילדה מתוחכמת, עם לב רחב וטעם ייחודי, לא קורבן אופנה, יש לי הומור ועומק ו... אני נתקלת במבטה המיואש שאומר: אימא־יש־לך־טעם־של־זקנה־את כל־כך־לא בעניינים!

אני מנסה לשכנע אותה רק למדוד ונתקלת בהתנגדות נחרצת. ... ואז אני שומעת את בתי היקרה אומרת בקול חלוש: "טוב, נו, אני אמדוד" עכשיו רק נותר לשכנע את הבת שזה הסריג שהיא חייבת בארון: שהחורף ייראה פשוט אחרת איתו, שהוא מדגיש את יופייה החיצוני ומוציא החוצה את היופי הפנימי שלה, ולא נורא שהוא עולה 250 ש"ח, זה פריט על־אופנתי (מידה XS - יחזיק גג עוד עונה, על מי אני עובדת?!), שהיא תודה לי על זה שהתעקשתי שתקנה אותו בכל פעם שתלבש אותו ותיהנה מרכותו המחממת והמהממת, שאני אקנה לה בתמורה כל בגד אחר שתרכה אם רק תסכים (אני עוד אצטער על השוחד הזה)... בעודי משננת את כל הטיעונים ומנסה להיראות כאילו לא ממש מזיז לי אם נקנה אותו או לא (כי אם תדע כמה מזיז לי זה קרב אבוד מראש), היא בוחנת את עצמה במראה ואומרת בטון אדיש: "ממש לא משהו" וצועדת לכיוון תא ההלבשה. אני מנסה לבלום את הצעקה שכמעט נפלטת, ומורחת על פניי חיוך אימהי אוהב (אני באמת אוהבת אותה ועוד יותר עם הסריג).

"מה לא משהו?!" אני אומרת, "את באמת לא רואה כמה שאת מדהימה?!", "אימא! מה נדבקת לסריג הזה?! יש דברים הרבה יותר יפים פה." ואז אני מתחילה לשלוף את הטיעונים ששיננתי קודם והיא מביטה בי במבט של: אימא־את־חופרת־עשית־לי־בור־בקוטר־ק־מ־בראש־מצדי־תקני־את־הסריג־ה... רק־תפסיקי־לחפור! איזו ילדה!!! פשוט מלאך!!! ידעתי שהיא תרצה אותו בסוף. היא מבינה עניין הבת שלי. יש לה טעם משובח וייחודי היא לא אחת מאותן נערות שנראות אותו דבר ומדברות אותו דבר...

"אימא, אז יאללה קונים אותו והולכים ל Forever 21 שאני אוכל לקנות בגדים שאני גם אלבש?", "כן" אני עונה בעליצות בלתי מובנת. וכך אנו יוצאות מהחנות עם שקית שבתוכה ארוז הסריג הנחשק ויחד איתו ארוזה התדמית של ילדת הפנטזיה שלי...

קרן ארסט, 'ילדת הפנטזיה או הסריג המושלם', מתוך אתר 'סדנת אמהות ובנות' - קרן ארסט